

Matthew Tree i el seu llibre de contes en 'directe'

L'escriptor anglès establert a Catalunya Matthew Tree (Londres, 1958) ha guanyat el premi Andròmina de narrativa amb un recull de contes, recitats en públic durant dos anys, titulat 'Ella ve quan vol'.

Autodidacte lingüístic en català des del 1978, l'anglès Matthew Tree és un col·laborador habitual de diversos mitjans de comunicació com ara l'emissora de ràdio Catalunya Cultura, el diari *Avui*, l'emissora Radio 3 de la BBC, la guia cultural i d'oci *Time Out...* Tree va publicar la seua primera novel·la, *Fora de lloc*, l'any 1996 i després va col·laborar en un llibre de contes eròtics titulat *Ahhh!!!*, i també en el volum *El Barça o la vida*. Recentment ha acabat d'enllestir una novel·la en anglès, *Bye, bye, bye*, que aviat es publicarà en català.

—*Quin és el tema del seu llibre?*

—És un recull de contes que he passat uns dos anys i mig escrivint. Són una sèrie de contes que he escrit entre la novel·la en català *Fora de lloc*, de 1996, i una altra novel·la en anglès, *Bye, bye, bye, bye*, que ja he lliurat a l'editor. Són contes que tracten una mica de tot, per exemple hi ha un conte que tracta sobre una persona molt pesada que té un encontre amb uns alienígenes. També hi ha situacions quotidianes que són en els fons més estranyes que la trobada amb els extraterrestres. Fins i tot, hi ha trossos de prosa que reflexionen sobre una sèrie de circumstàncies. Tot el llibre l'he reescrit a partir de les lectures en directe de textos meus que he fet durant dos anys, es pot dir que tots els contes han estat provats en directe!

—*Aleshores són uns contes escrits en un registre més oral que no pas literari?*

—No, en absolut. Quan llegeixes un escrit en directe davant del públic, tens tanta por que t'has de creure molt el text. Això és un bon mètode per treure'n la palla, tot allò que sobra. Llegir en públic és una manera molt bona, no només de reescriure el conte, sinó també de tenir un contacte amb el públic. Al capdavant tracta d'entrar en contacte amb el públic.

—*Ha tingut cap influència d'autors com Quim Monzó a l'hora d'escriure els seus contes?*

—Influència estilística crec que no, però m'ha influït perquè és

d'aquells escriptors dels qui ho llegeixes tot. M'agrada d'ell sobretot l'actitud que s'entreu en tots els seus contes, que gairebé són una excusa per explicar la seva manera de veure la vida, que és exclusiva de Monzó. En aquest sentit, crec que aquests contes meus són semblants. Ara bé, els autors que més m'han influït són, a banda de Quim Monzó, Henry Miller, William Burroughs, l'escriptor txec Bohumil Hrabal i Thomas Bernhard.

—*I Pere Calders?*

—He llegit tota la seva obra i l'admiro perquè fa una cosa que jo sóc incapaç de fer: és un autèntic escriptor de contes.

—*Ha influït d'alguna manera que vostè visca habitualment a Catalunya a l'hora d'escriure Ella ve quan vol?*

—El fet que tots estiguin escrits en català vol dir que tenen una connexió directa amb la meua experiència de viure a Catalunya. Tot té algun lligam, el paio pesat de què parlàvem abans podria viure perfectament en qualsevol lloc dels Països Catalans. Viure a l'estranger t'influeix d'alguna

RAFA GIL

manera, perquè tot el que escriu en català és un reflex, en cert sentit, d'aquesta experiència de viure integrat.

—*Es més complicat per un anglès publicar en català?*

—No, aquest tema és totalment seriós. Aquest ha estat el tercer premi a què em presento i crec que als jurats tant els fa que siguis anglès o de qualsevol altre lloc. Crec que el que importa és la qualitat del text i jo no he tingut mai problemes ni avantatges en aquest sentit!

—*El seu recull ha estat concebut en català o en anglès?*

—*Ella ve quan vol* no és una traducció perquè els contes han estat concebuts, pensats i escrits en català. De fet no són contes, contes... prefereixo la paraula narrativa perquè més aviat crec més en la paraula "escriure". Crec que amb el temps la distinció entre el conte, la novel·la i l'assaig anirà esvaint-se.

L'escriptor anglès Matthew Tree. Ha guanyat el premi Andròmina de narrativa amb un recull de contes.

Mario Reyes